

Arbeidsverdrag nr. 116, op 26 juni 1961 te Genève tot stand gekomen, betreffende de gedeeltelijke herziening van de Verdragen, aangenomen door de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie op haar eerste tweëëndertig zittingen, ten einde eenvormigheid te brengen in de bepalingen aangaande het opstellen van verslagen door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau inzake de toepassing van Verdragen

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE
ZAKEN

Nr. 1

's-Gravenhage, 14 augustus 1964.

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 25 augustus 1964.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer of door de Gevolmachtigde Minister van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven uiterlijk op 26 september 1964.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, alsook naar artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestreng hiernevens de tekst en de vertaling in het Nederlands over te leggen van het op 26 juni 1961 te Genève tot stand gekomen Arbeidsverdrag nr. 116 betreffende de gedeeltelijke herziening van de Verdragen, aangenomen door de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie op haar eerste tweëëndertig zittingen, ten einde eenvormigheid te brengen in de bepalingen aangaande het opstellen van verslagen door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau inzake de toepassing van Verdragen (*Trbn.* 1962, 46 en 1964, 89) ¹⁾.

Een toelichtende nota bij dit verdrag gelieve U Hoogedelgestreng hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal het verdrag voor het gehele Koninkrijk gelden.

Aan de Gouverneurs van Suriname en van de Nederlandse Antillen is verzocht, bovengenoemde stukken op 25 augustus 1964 over te leggen aan de Staten van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Ministers van Suriname en van de Nederlandse Antillen zijn van de overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

V. G. M. MARIJNEN.

Toelichtende nota

Op de 45ste zitting van de Internationale Arbeidsconferentie, gehouden in juni 1961, is aangenomen het Verdrag (nr. 116) inzake de gedeeltelijke herziening van de door de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie in haar eerste tweëëndertig zittingen aangenomen verdragen. Het doel hiervan is de voorschriften betreffende het opmaken van de rapporten door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau over de toepassing der verdragen te standaardiseren.

In de hier bedoelde verdragen, 98 in totaal, is de opdracht aan de Raad van Beheer tot het maken van rapporten over de toepassing van de verdragen geregeld in het slotartikel. Dit verplicht de raad na afloop van een termijn van vijf of tien jaar aan de Conferentie een rapport uit te brengen over de toepassing van het verdrag en te beslissen over de wenselijkheid om een algehele dan wel een gedeeltelijke wijziging van het verdrag op de agenda van de Conferentie te plaatsen.

In de jaren na de Tweede Wereldoorlog bracht het toenemende aantal van kracht geworden verdragen voor de regeringen, de Raad van Beheer en het Internationaal Arbeidsbureau

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

een steeds groter wordende hoeveelheid rapporteringsarbeid met zich mede. Dit was aanleiding voor de Raad van Beheer in 1950 en 1951 de praktische waarde na te gaan van de toen reeds over 65 verdragen uitgebrachte 93 rapporten. Uit dit onderzoek bleek dat de rapporteringen in slechts zeer weinig gevallen tot een verdragswijziging hadden geleid. De raad heeft daarop de conferentie verzocht het systeem van de periodieke rapportering voortaan achterwege te laten en het te vervangen door een regeling, welke de beslissing om al of niet een rapport uit te brengen aan de Raad van Beheer overlaat. De conferentie kon zich met dit verzoek geheel verenigen en stelde op 22 juni 1951 de tekst vast van een nieuw slotartikel. Deze tekst is in het onderhavige verdrag in artikel 1 geheel overgenomen.

In 1961 heeft de Raad van Beheer met zijn voorstel de rapporteringsregeling te standaardiseren beoogd de in 1951 tot stand gekomen, meer op het nuttig effect ingestelde en arbeidsbesparende regeling uit te breiden over de vóór 1951 aangenomen verdragen.

Behalve in het arbeidsbesparende element vindt de uitbreiding van deze regeling mede haar grond in de wijziging van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie (zie laatstelijk *Trb.* 1962, 120), waardoor deze sinds 1946 ingevolge artikel 19, lid 5, sub *e*, en lid 7, sub *b* (IV), de bevoegdheid heeft inlichtingen in te winnen over de stand van zaken met betrekking tot de niet-bekrachtigde verdragen.

Daarmede heeft de raad een rijke inlichtingenbron tot zijn beschikking gekregen, waarvan hij jaarlijks meerdere malen gebruik maakt ten aanzien van verdragen die hij van groot belang acht. De Algemene Conferentie wordt dan ook jaarlijks uitstekend ingelicht over de juridische situatie en de praktijk inzake deze niet-bekrachtigde verdragen, alsmede over de gronden, welke bekrachtiging niet of nog niet mogelijk maken.

Dat het nut en de noodzaak van de standaardisering van de rapportage over de werking der verdragen ter Conferentie algemeen werd ingezien, moge blijken uit het feit, dat de commissie, welke aan de Conferentie rapport uitbracht over het ontwerp-verdrag, unaniem tot aanneming adviseerde en de Conferentie zich uitsprak met 300 stemmen vóór, geen tegen en geen onthoudingen.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid a.i.,*

B. W. BIESHEUVEL.

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,

DIEPENHORST.